

فلسفه بازدم - درس ششم - امکان تناخت - زین کله - سیاره ۹۱۷۷۰۳۸۱۲۷

معرفت ناسی → بخشی از فلسفه است که به مسائل زیر می‌پردازد:

۱- هستی معرفت → از نظر مفهوم و مبنی است - تیاز به تعریف نهاد

۲- تناخت همان آگاهی است
که علم یعنی وقتی می‌گوییم از چیزی تناخت

داریم یعنی از آن جزء صورتی در ذهن داریم

نکته → معرفت یا علم همان صورتی ذهنی است و واقعیت‌های جهان مابه ازای معرفت در عالم خارج محسوب می‌شوند
(مصادریق)

وقتی کس می‌گوید توب آنجاست - یعنی در ذهن خودش به آنجابودن توب آگاه دارد و مابه ازای این معرفت ذهنی خود توب است که آنجاست.

۲- امکان معرفت و تناخت

یا توانایی تناختن → تناصی ایجاد - ارتباط با آنها - استفاده از آنها
آب حوزه عصبانی هست - دیدن - شنیدن - درک کردن - سین گفتن - درین
یا نزدیک سبل به چیزی - از خطرها فاصله گرفتن

همه اینها توانایی انسان در داشتن است.

امکان تناخت مکی امر برای انسان است و به تحقیق و دلیل تیاز نمایند
اگر کس اصل تناخت و داشتن را زیر سوال ببرد به شکالت مطلق رسیده است
لئن توانم هیچ جزء این اسم خودش نوعی تناخت
است - هیچ این نظر تناقض آنراست
که معال است

سوفت ها → منکر اصل تناخت
رادن

- لئے با مغالطه های مختلف → در محالم قضایی به هر باطنی راه و جلوه می

نظر آنها → انسان توانایی دیدن به حقیقت را ندارد

لئے یعنی نمی‌تواند به علم مطابق با واقعیت برسد

نکته هم؛ حقیقت چیست؟ → آن معلومات ذهنی انسان دقیقاً منطبق با واقعیت باشد
تناخت ایجاد آنگونه هست
حقیقت ایست → می‌خویند معلومات منطبق بر واقعیت باشد

گشتنیس → هم مترا واقعیت → هم پیرو وجود ندارد

که هم مترا شناخت → هم جز تعالی شناخت نیست → به این دلیل انسان این را آنرا ندارد

که هم مترا مفهیس و استقال → انسان نمی تواند شناخت خود را به دست بیاموزد

پاسخ به سیبه اول → با فلسفه اولی و اینات وجود

پاسخ به سیبه دوم → با اینات عالی امکان شناخت → خود حرف نیست نمی خود است

پاسخ به سیبه سوم → اوسعی را در نمای معرفت را با همین لغتاری دستی منتقل کند اما من گوید معرفت و شناخت قابل استقال نیست

نکته ۱ → توانایی شناخت به صورت که غیر از میزان توانایی انسان داشته باشد

که شک در توانایی انسان به صورت که برای شناخت سطحی است مطلق

که شک در میزان توانایی انسان منطق است

متذم شناقض است

اسنان بیاری هیزها را نمی توانند بُنای سر

مانند اسرار مفترض شوند ...

پس شک در شناخت بعضی امور تحریز شک در امکان اصل شناخت است

۳- محروم شناخت → تاکہ انسان می تواند شناخت پیدا کند؟

که امور محسوس یا خامحسوس - یا هر دو

اموری که با هواس پیچ گانه جای اموری که با حس درک نمی سوند با عقل چون قابل درک هستند

نکته ۱- اینکه مادر صور دلنشت و اینکه درباره امور محسوس و مقول فرمی لیسم و برای خود باورهای داریم ← یعنی ما از خود و جهان ھست شناخت داریم

نکته ۲- به خاطر گستردگی جهان پیرامون ما ← ما بیاری حقایق را نمی دانیم و نمی دانیم

اما این بین مفهای است که ما اصلاً قادر به شناخت نیستیم

نکته ۳- شناخت انسان خطایز است ← به همین دلیل نظرهای امورها متفاوت هستند

نکته ۴ → اینله استیاهات حفظ را در حل مسائل من نپریم و به دنبال راه حل جدید کنیم
من گریم → بیانگرایی است که وجود استیاه را به معنای ناقوانی در کسب معرفت تلقی کنیم

اينله خلاصه کنیم به کهک استهال دیدگاه مخالفین را به حفظ نزدیک کنیم شناختی
این است به سه راه - قاره به درک و شناخت حقیقت هستیم

۱- شناخت انسانی مدنی است استیاه باشد

۲- انسان حاد کسب معرفت من توانند تابع دهان باشند

نکته ۵ → خلاصه شریه طور دائم برای درستیابی به داشت های مختلف و رئیسه های کوئنالون
علمی ← نتیجه های پنیرس ← ۱- انسان انسان به طور طبیعی به امکان
شناخت باور دارد

۲- وجود استیاه را به معنای ناقوانی در
کسب معرفت تلقی نمی کنند

پیشرفت علمی شر ← با تکمیل و تصحیح

۱- لز طریق حل مجهولات ← و درستیابی به اطلاعات جدید
و گشودن شاهراه های جدید داشت
از دور راه

۲- لز طریق پی بردن به استیاهات لذتگران و تصحیح آنها
راه اول تکمیل و راه دوم تصحیح است

اصل اصلاح داشت های بیست آمره توسعه لذتگران
شناسایی موارد جدید در علم
پالسیات علوم مختلف